

حقیقتاً روح با این جسم فعلاً در همه‌ی صحنه‌ها حاضر است.

شماره پرسش: ۱۱۳۷۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۱۱/۲۵ ۰۹:۲۰:۴۷

متن پرسش

با سلام خدمت شما استاد گرامی: ۱- بنده وقتی به مباحث معرفت النفس فکر می‌کنم و نفس را مستقل از جسم در نظر می‌گیرم به گونه‌ای می‌شوم که دیگر به جسمم توجه نمی‌کنم و همه چیز را فکر و ذهنم می‌پندارم و این باعث نوعی توهم در من می‌شود که نکند چیزهایی که می‌بینم خیال باشد و فقط در ذهن من باشند، این طرز فکر مرا اذیت می‌کند و حس دیوانه شدن به بنده دست می‌دهد و نمی‌توانم به تفکر در مورد نفس و روح ادامه دهم. ۲- اما وقتی به طرف مقابل فکر می‌کنم و خودم را فقط جسم می‌پندارم، فکر می‌کنم من همین جسم هستم و هر چه که می‌بینم در خارج از جسم و مغز من است ولی این مشکل برایم به وجود می‌آید که خیلی از مباحث مثل رویای صادق که خود تجربه اش را داشته‌ام را نمی‌توانم توجیح کنم و جسمی و مادی بدانم ۳- برای رفع دو مشکل بالا روح را مستقل از جسم در نظر نمی‌گیرم و روح و جسم را درهم می‌بینم و بعد به این نتیجه می‌رسم که روح در جسم ترکیب شده و انسان ترکیب و مخلوطی از جسم و روح است با این توصیف که به نوعی شامل جسم و روح می‌شود و هر دو را درک می‌کند و دلیل بنده این است که با مشکلات روحی جسم تحت تاثیر قرار می‌گیرد و با مشکلات جسمی روح تحت تاثیر قرار می‌گیرد به گونه‌ای که انگار روح و جسم با هم ترکیب شده‌اند و انسان را تشکیل داده‌اند مثلاً با خوردن برخی داروهای روانپزشکی برخی مشکلات روحی برطرف می‌شود یا با استرس زیاد گوارش انسان مختل می‌شود و ضربان قلب تند می‌شود، لطفاً طرز تفکر درست را به بنده یاد دهید تا بنده دچار توهمی که (به وقت هر چیزی که می‌بینم خیال بنده است) در مشکل اول نشوم و همینطور دچار سرگردانی و پوچی و مادی‌نگری در مشکل دوم نشوم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این‌که متوجه هستید هر آن‌چه با آن روبه‌روئید حقیقتاً در نزد نفس ناطقه‌ی شما است چیز بدی نیست منتها باید متوجه باشید این بدن زمینه‌ی فهم و درک نفس ناطقه‌ی شما است و لذا از نقش بدن غافل نمی‌شوید و همین‌طور که می‌فرمایید اگر جسم انسان به مشکل بیفتد عملاً روح نمی‌تواند درست عمل کند و به نتیجه برسد، لذا می‌توان گفت حقیقتاً روح با این جسم فعلاً در همه‌ی صحنه‌ها حاضر است. موفق باشید